

NARUTOWICZ ZAMORDOWANY

Zabity wczoraj na wystawie w pałacu Sztuk Pięknych

GABINET NOWAKA USTĄPIŁ

KRYZYS WYWOŁANY WYBOREM PREZYDENTA NARUTOWICZA TRWA DALEJ

KOPENHAGA, 16 grudnia. — Kryzys polityczny powstały w zeszłą sobotę z powodu wyboru byłego ministra spraw zagranicznych Garbela Narutowicza na pierwszego Prezydenta Polski trwa dalej.

Reakcja polska dąży do pochwylenia siłą rządu w Polsce. Reakcyjniści zmusili gabinet premiera Nowaka do ustąpienia.

(Wiadomość Polskiej Agencji Telegraficznej przez Polskie Biuro Prasowe)

WARSZAWA, 16 grudnia (godz. 8-ma rano). — Zgodnie z konstytucyjnym zwyczajem premier Nowak złożył swoją rezygnację z całego gabinetu w ręce prezydenta Narutowicza natychmiast po objęciu przez prezydenta najwyższej władzy wykonawczej. Prezydent Narutowicz przyjął rezygnację premiera Nowaka i jego całego gabinetu i poprosił ustępujących ministrów, aby spełniali nadal swoje obowiązki do chwili utworzenia nowego rządu.

Premier Nowak będzie osobiście kierował sprawami zagranicznymi, którymi poprzednio kierował prezydent Narutowicz.

PREZ. HARDING SKŁANIA SIĘ DO UDZIELENIA POMOCY EUROPIE

By nie dopuścić do pogrążenia świata w nowy chaos. — Nie będzie zważał na żadne protesty przeciwników

WASHINGTON, 16 grudnia. — Prezydent Harding skłania się do udzielenia pomocy Europie w obecnym kryzysie, by nie dopuścić do pogrążenia świata w nowy chaos. Odpowiednie plany w tym celu są układane w Departamencie Stanu w największej tajemnicy. Prezydent Harding i jego doradcy zdecydowali się nie zważać na żadne protesty przeciwników, układanych planów i przeprowadzić je, rozumiejąc ich doniosłość dla dobra samych Stanów Zjednoczonych.

RZĄD STANÓW ZJED. NARADZA SIĘ NAD PLANEM UDZIELENIA POŻYCZKI DLA NIEMIEC

Komisja amerykańskich ekspertów finansowych ma być wysłana do Niemiec

WASHINGTON, 16 grudnia. — Rząd Stanów Zjedn. obradował dzisiaj nad planem pożyczki dla Niemiec, by zapobiec finansowemu upadkowi tego kraju i pomóc do załatwienia sprawy odszkodowań. Sekretarz Stanu, Hughes, odbył dzisiaj krótką konferencję z ambasadorem niemieckim w sprawie planu pożyczki Stanów Zjedn. dla Niemiec.

Według wiadomości pochodzących ze źródeł wiarygodnych, rząd Stanów Zjedn. nosi się z zamiarem wysłania do Niemiec specjalnej komisji rzeczoznawców finansowych, którzy będą mieli za zadanie zbadać całego finansowego położenia w Niemczech.

Śmiały rabunek banku w białym dniu

FILADELFA, 16 grudnia. — Siedmiu bandytów obrabowało dzisiaj kasjera "First National Bank" w chwili gdy doręczał 10,000 dolarów posłańcy firmy Fels Co. przeznaczonych na wypłatę.

KAMENEW WYBRANY PRZEWODNICZĄCYM MOSKIEWSKIEGO SOWIETU

MOSKWA, 16 grudnia. — Leon Kamenew, dotychczasowy przewodniczący moskiewskiego sołetu został ponownie obrany na ten urząd. Nowoobranego sołetu moskiewski uchwałili dzisiaj wydać do robotników całego świata odezwę z wezwaniem do zerwania jednolitego frontu przeciw reakcji w Europie.

Holandia zatrzyma swego posła przy papieżu

HAGA, 16 grudnia. — Wnioskując o interwencję holenderską dla zniszczenia poselstwa holenderskiego przy papieżu został rzucony znaczny ciężar. Rząd holenderski zatrzyma w dalszym ciągu urządkowany posła, ustanowiony przy papieżu w czasie wojny wazackiej.

GABRIEL NARUTOWICZ

ZWYCIĘSTWO REWOLUCJONISTÓW W TRACJI

POWSTANCY UTWORZYLI NOWY RZĄD

Gubernator grecki uciekł w samochodzie do Salonik

SOFJA, (Bułgaria) 16 grudnia. — Zwycięstwo powstańców w Zachodniej Tracji jest kompletne. Powstańcy opanowali całą Trację, jaskółce greckie stawiły opór.

PREMIER FRANCJI OTRZYMUJE WOTUM ZAUFANIA

RZĄD OTRZYMUJE 512 GŁOSÓW PRZECIW 76

Niemcy nie mogą otrzymać moratorium w wypłacie odszkodowań

PARYŻ, 16 grudnia. — Parlament po długiej dyskusji nad ośmioma kierunkami politycznym

MEZOPOTAMJA NIE MOŻE NALEŻEĆ DO TURCJI

TAK ORZEKŁA ANGLIA ZE ZGODĄ FRANCJI

Zagłębie naftowe Mossul pozostanie częścią nowego królestwa Iraku

LOZANNA, 16 grudnia. — Delegacje państw aljańskich na konferencji Bliskiego Wschodu w Lozannie zawiadomiły przewodniczącego tureckiej delegacji Ismę Paszę, że Północna Mezopotamia nad Mezosopolijską zostanie przydzielona do nowo-utworzonego Iraku i pozostanie pod zwierzchnictwem Anglii.

PREZYDENTA NARUTOWICZA ZASTRZELIŁ AKTOR NIEWIADOMSKI

(Wiadomość Associated Press)

WARSZAWA, 16 grudnia (12 godz. w południe). Prezydent Rzeczypospolitej Polski, Gabriel Narutowicz, został zamordowany dzisiaj w samo południe podczas zwiedzania wystawy w pałacu sztuk pięknych.

Morderstwa dokonał aktor nazwiskiem Niewiadomski, który dał do prezydenta trzy strzały, wszystkie śmiertelne. Prezydent zmarł w kilka minut po dokonaniu zamachu.

Prezydent Narutowicz został wybrany prezydentem Rzeczypospolitej przez Zgromadzenie Narodowe w sobotę 9-go grudnia i w niedzielę 11-go grudnia złożył przysięgę przy objęciu swego urzędu. Zaledwie przedwczoraj przejął w Belwedzie najwyższą władzę wykonawczą w Polsce z rąk ustępującego Naczelnika Państwa.

ROBOTNICZY W POLSCE BĘDĄ MIELI ZAPEWNIĄ POMOC W CZASIE NIESZCZĘŚCIA

WARSZAWA, 15 grudnia.

Ministerstwo, przez wprowadzenie w życie w całej Polsce ustaw o ubezpieczeniu kalek — wdów, sierot i starców, Ministerstwo Pracy już zaprowadziło przymusowe ubezpieczenie robotników na czas choroby i obecnie pracuje nad wprowadzeniem przymusowego ubezpieczenia kalek, wdów i sierot. Dotychczas w Polsce istniały różnorakie prawa ubezpieczeniowe, zaprowadzone przez rządy zaborcze, którzy siłą posługiwali dotychczas rząd polski, dopóki sejm polski nie uchwalił swoich własnych praw jednakowych dla całej Polski, uwzględniających bardziej potrzeby ludności polskiej.

TURCJA NIE GODZI SIĘ NA AUTONOMIĘ ARMENI

LOZANNA, 16 grudnia. — Wodniacy tureckiej delegacji na konferencji pokojowej Bliskiego Wschodu, Ismet Pasza, wspólnie z delegacją aljańską dla utworzenia państwa Armenii, by pozostawiać jeszcze podzielenie armeńskijskiej prowincji i kulturalny wodniacy delegacji tureckiej, świadczył, że utworzenie państwa armeńskiego w granicach Turcji byłoby nowym pretekstem do nowych rozbiorów w przyszłości.

Do Towarzystw, organizacji, zrzeczeń i całej Polonii w New Yorku i okolicy

Ostatnie wypadki w Polsce, a wreszcie tragiczna śmierć prezydenta Gabriela Narutowicza, który zginął z ręki zwyrodniałego zbrodniarza, poruszyły do głębi wszystkich, którzy czują i myślą po polsku, bezwzględnie potępiając bandytyzm i rozdyktowanie partyjne Narodowej Demokracji.

W celu zapobieżenia przeciw podżegaczom do wojny domowej, którzy niecną agitacją doprowadzili do mordu, niebawem w historii narodu polskiego, żywioły postępowe, wszystkie organizacje i zrzeczenia honorujące ideał demokracji i prawa w New Yorku, urządzić wiej demonstracyjny, potępiający zbrodniarstwo akcją prawicową w Polsce. Szczęśliwie będą ogłoszone w najbliższych dniach.

Wiece tego rodzaju powinny się odbyć we wszystkich koloniach polskich.

Musimy i my tutaj reagować na wstrząsające grozą wypadki w kraju, zachowując jednocześnie zimną krew i rozwagę.

REDAKCJA.

JUTRO! UROCZYSTE ZEBRANIE KU UCZCZENIU PAMIĘCI ZAMORDOWANEGO PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

W sobotę 17-go grudnia, 1922, o godz. 8-ma ul. OB. R. D. KULAKOWSKI I OB. W. BOJAN-BŁAŻEWICZ Początek o godz. 8-jej wieczór. — Wstęp wolny. Będzie omawiana sprawa zwolnienia demonstracyjnego wiecu w związku ze zbrodniami fałszywych endeckich w Warszawie. Sympatyków prosimy o przybycie.

K. O. N., Dz. 175.

TEATR POLSKI
W NEW YORKU

Poniedziałek, 25-go
BOŻE NARODZENIE
o 7-jej wieczór

J S Z A
Operetka w 3ch aktach

Po przedstawieniu
BAL

DEPARTMENT STORE
NEWARK, N. J.

FRASZKI NIEDZIELNE

10 HENRICK AVE., GLEN COVE, L. I., N. Y.
Case B7-50

Politykujący Generalowie

W warszawskiej „Myśli Niepodległej”, czytany pod powyższym tytułem niezmiennie interesujący artykuł o trzech generalach wybranych na posłów do Sejmu: J. Hallerze, J. Dowbórze i Muśnickim i F. K. Latiniuku.

Artykuł w całości brzmi:

Jak niedługo stają się rodziną szlachetka w chwilach uroczystych musieli mieć za stołem księdza kanonika „ad ostentationem”, tak podczas ostatnich wyborów do Sejmu uchodziło za ostatek wyraz elegancji politycznej oddzielenie listy kandydatów księdza kanonika „ad ostentationem”.

Chrześcijański związek jednostki narodowej wystąpił z kandydaturą generała Józefa Hallera. Natomiast Zjednoczenie myślnie, szczerze zaproponowało swym wyborcom w Poznaniu kandydaturę generała Józefa Dowbóra Muśnickiego.

Nie pozostało w tym Polskie centrum, umieszczając na swej liście nazwisko generała Ksawerego Latiniuka.

Tak więc szlachetka generalny wyłonił z potroju siebie pewną liczbę wyższych oficerów skłonnych nie tylko do oręża, lecz i trybuny parlamentarnej. Nam zaś nie pozostało nic innego, jak znowelizować się, czy jest to objaw dostateczny, czy nie, wobec faktu dokonania zgłoszenia odpowiednio stanowiska.

Żywy udział wojskownictwa w pracach parlamentarnych należy uważać za rzecz wyszczególnioną zwłaszcza w krajach narzucających „każdej chwili na inwazję nieprzyjaciela”. Działalność Sejmu ustawodawczego odznaczała się wielkim dyktandem w sprawach wojskowych, dzięki czemu nie tylko fachowcy, nie znajdując tam pola do pracy, najchętniej rezygnowali z mandatu, jak chociażby pułkownik Małyszko, późniejszy założyciel szkoły artylerzystów w Toruniu i niestrudny organizator naszej obrony przeciwgazowej. Wstąpienie do przyszłego Sejmu trzech generalów i jednego wybitnego fachowca może być pod tym względem najpomyślniejsze wyniki. Jednakże dyskusja przedwyborcza nie wyświeciła jakie są przyszłe zamiary generała Hallera, Dowbóra i Muśnickiego i Latiniuka. Sejm jest przedwyborczą instytucją polityczną. Zasadniczo nie bojowe i silnie niebezpieczne, nazywając się, rozwijała ambicja osobista, tworzy w rasowych żołnierzy w większości wypadków nierozdzielnie całość. Na wojnie to popłaca i często decyduje o zwycięstwie. Ale działaczem politycznym, podobnie jak żołnierzem, trzeba się być. To też niejedno z najlepszych strategów, przedzierających się w politykę, zawodził nieraz pokładanie w nim nadziei.

Przyjrzyjmy się tedy uważnie sylwetkom politycznym tych trzech generalów, ałyszymi widzieli, czego się możemy od nich spodziewać w Sejmie poza bliskim mundur, wykształcenie fachowcem i piękną tradycją bojową.

Ceniony i powszechnie szanowany generał Józef Haller, którego imię historia na zawsze połączy z organizacją armii polskiej we Francji, a który swą sławę wojenną ugotował w Karpatach, walcząc po stronie Austriaków i Niemców przeciwko Rosjanom, był dotychczas ostatnim polskim oficerem, który opuścił państwa centralne, naturalnie z powodów tych, którzy w ogóle mieli je odepnąć przed ostatnią przegrana. Kiedy Józef Piłsudskiego uwieczono w Magdeburgu, a jego pułki w Szczepanowie i Beniaminowie, generał Józef Haller złożył przysięgę Rządowi republikańskiemu i przyjął dowództwo swej dawnej karpackiej Łańcuchowej Brygady w polskim korpusie posiłkowym na Besarabii. Po pokonaniu brzeskim i odzwonieniu Chelmiszczyny nie mógł się zdecydować jeszcze na zerwanie z Austrią, dopóki nie zerwał ostatniego wozu w tabore, a oficerowie nie zawładli nim, że w razie dłuższego wahanía odejść sam. Zerwawszy z Rządem republikańskim pod Baranówką, zmigł z nią ponownie i ostatecznie w przedzień wód pod Kaniowem i uciekł jej zwrócić się do Podpułkownika Henryka Bałuckiego w księżce „Wojsko Polskie na Wschodzie” pisać na str. 300: „General Haller nie chce krzyżować się z Rządem republikańskim”.

w sprawie dalszego załatwienia z Niemcami sprawy wojska polskiego na Wschodzie, zatrzymał się w Ilgim Korpusie w rejonie Kaniowa i oczekiwał dalszych rozkazów od generała Olszkiego, który jako dowódca wojska polskiego na Ukrainie prowadził pertraktacje z Niemcami, otrzymując dyrektywy bezpośrednio z Warszawy od Rady regencyjnej. Układy te Niemcy starali się za wszelką cenę przedłużyć, prowadząc intrzygę przeciwko wojsku polskiemu na Ukrainie. — Wskutek tego postępu nacięła katastrofa i pogrom korpusu, ponieważ Niemcy nie tylko intrzygowali przeciw wojskom polskim, ale jednocześnie ścigali swe pułki z Odessy. General Haller poprosił tak długo stał pod Kaniowem, po litykuje z Radą regencyjną, jak się to podobowało sztabowi niemieckiemu, zaś Rada regencyjna odpłaciła mu się za lojalność po swojemu, nadsyłając dnia 30-go kwietnia 1918 roku list, pisany w imieniu Rządu przez prezesa ministrów Szelewskiego z charakterystycznym uwagą: „Apelujemy do państwa państwa państwa i podpułk. Żymierskiego i wyrażamy niezłomną nadzieję, że konsekwencje popełnionego błędu (przejęcia pod Baranówką — przyp. Red.) wezmą na siebie i usuną się z szeregów”. „Jednocześnie — pisał pułk. Bałucki — dla informacji wymieniony jest jako wódz naczelny całej polskiej siły zbrojnej generał ppłk. Bessler”. Mimo to general Haller pertraktował w sprawach politycznych jeszcze do 11-go maja, to jest do całkowitego obojętności, bity był wyprzedzenia kroków zaczepnych ze strony Niemców i wzięcia korpusu do niewoli. General Haller do ostatniej chwili upierał się, ażeli dzielił los swoich żołnierzy. Dopiero gwałtownie przystąpił do namówienia do wyjazdu, a po ogłoszeniu zarostu, wyjechał przez „Kaniówkę do Kijowa”. Tam w końcu, co ma być od niego dopiero szereg namów, których prócz generała Hallera brał udział jego oficerowie — pułk. Żymierski, podp. Orlik — Łukowski i kapitan Władysław, oraz przysięgły Świt — Miedziński, Wieniawa — Długoszewski, Lis — Kula i inni, a które ustaliły, że należy „przystąpić na najbliższych do formowania Wojska polskiego w sojuszu z Koalicją wszędzie tam, gdzie znajdują się ku temu pomyślnie warunki”. Rezultatem tego narad był wyjazd generała Hallera do Moskwy, gdzie został przez niego wydany w lipcu słynny rozkaz mobilizacyjny do żołnierzy:

„Wzajem w was czasie, gdy odzyskał miasto wolnej Francji: Paryż, Nancy, Belfort, Verdun ofiarowały organizację sztabu i cztery pułki 1-jej dywizji armii polskiej, tam już walczącym ze wspólnym wrogiem. Gdziekolwiek i walka z Niemcami toczyć się będzie — tam nasze miejsce polskie!”.

W rozkazie tym general Haller przyznawał się otwarcie, że pod Kaniowem nieistotnie zapomniał o tem, że Rada regencyjna i tak swą rzad polski są twórcami siły niemieckiej, i że wszędzie, tam, dokąd się zbiorą pięć krzyżaków — jego walka wola państwa jedynie, a walka o wolność jak za carskich rządów, tylko podzielnemu lub powstańcy przygotowywaną i prowadzoną być może. Było to „zapomnienie” tem fatalniejsze, że tajne organizacje wojskowe istniały jeszcze przed wyprawą na Ukrainę, o czym general Haller niezawodnie wiedział, hasty przejechał na stronę Koalicji i zerwanie z Radą regencyjną rzucił jego własni oficerowie pod Baranówką o pięć dni ślepy wieczór, a piłsudski Lis Kula, wzięty przemocą do armii austriackiej, złożył dezercerować z dalekiego frontu włoskiego na Ukrainę, by Niemcom nie szczyły mosty, palić składy z żywnością i w ogóle szkodzić jak się tylko da!

Widzimy tedy, że Józef Haller, którego natura obdarzyła niezwykłą zdolnościami militarnymi i którego zalety serca i duszy pozostawały mu wielki mór w społeczeństwie, nie udało się przewidywać politykowi, chociaż dzięki warunkom, w jakich powstała armia polska, narzucały mu nierzawie niewłaściwą rolę politykującego z musu generała. Jeżeli — jak pisał Edward Lipiński w „Nowej legendzie” — „ratował honor Polski pod Baranówką i Ka-

niowem — zbierał nowe Legiony i prowadził z ziemi włoskiej i francuskiej do Polski” — to zawieszając jako żołnierz, nie jako polityk, politykę uprawiał załóżnik: podczas walk w Karpatach N. K. N., w Warszawie Rada regencyjna, pod Baranówką zdrowy instynkt podwładnych, pod Kaniowem naczelne dowództwo wojska na Wschodzie, w Kijowie delegacja Koła międzypartyjnego i Polska organizacja wojskowa, w Paryżu — Naczelny komitet narodowy. W zależności od doradców wystąpienia polityczne były mniej lub więcej udane.

Nie jest również politykiem generał Józef Dowbór — Muśnicki, chociaż to nieraz wzmówiła uśmiałego jego najbliższe otoczenie. Nie mogliśmy nieistotnie poznać jego udołnien taktycznych podczas ucieczki wojny, albowiem z zasady nie przyjmował mu proponowanych mu funkcji na froncie. Za to jest niepospolitym organizatorem, co wykazał podczas tworzenia Ilgo Korpusu, a następnie wojsk wielkopolskich. I jego okoliczności zmuszały do zajmowania się polityką, która podobno nawet bardzo polubił. Najlepiej mu jednak — w mundurze.

O generała Franciszku Ksawerym Latiniuku, jako o generalu wojsk polskich, dowiedzieliśmy się dość późno, albowiem już po zmarnotrawieniu Państwa Polskiego podczas walk z Czechami na Śląsku Cieszyńskim. Jako o działaczku politycznym, — jeszcze później, gdy wygłoszył odczyt o Czechach, który podobno spowodował wymianę zdań między Ministrem spraw zagranicznych i Ministrem spraw wojskowych. Daleko większą popularność cieszył się jego prelekcja o bitwie pod Warszawą, wygłoszone w Towarzystwie wioślarskim. Posiadał pewne zapędy literackie, a jako zdolny fachowiec, chociaż na ten czas zostający pod wpływem szkół austriackiej, niezawodnie opracując każde dzieło o wojnie włosko-austriackiej, gdyż na froncie włoskim dowodził Brygadą. Pod jego to komendą oparli legionistów-galicjan, przemęczając ich do szeregów austriackich, którzy się walczyli pod Górami Cuccerina i Corte Lazzo. Wygląda na polepszenie ich do generała Latiniuka nie wywierał i legionistów w jego brygadzie byli traktowani tak samo, jak w innych oddziałach. To też dowiedzieliśmy się niebawem szeregów o martyrologii żołnierza polskiego z nad Piawy, jak wielkiej i tak przez nas mało znanej...

A zatem ani jeden general z potroju kandydatów do Sejmu nie posiada danych na polityka w wielkim stylu, lecz za to wszyscy odznaczają się dużą, i tak niezbędną w pracach parlamentarnych, erudycją w zakresie swej specjalności. Rola ich w Sejmie określa się tedy sama przez się. Podkreślamy ten fakt dlatego, że stronnictwa lubią posiadać własnych generalów w celu rzetelnego życia posunięć politycznych. Kto posiada w swej ręce armię, ten szczerzy również łosy kraju. A jest niezmiennie charakterystyczne, że kandydaty generalnie wysunęli do Sejmu, gdzie się koncentruje walka polityczna, nie zaś do Senatu. Tymczasem armia musi należeć do Narodu, nie do partii i stronnictw. O tem winni pamiętać nasi sejmowi generalowie łembarczaj, że agilita przedwyborcza przeciwstawiała im sobie nawzajem właśnie jako polityków, nie strategów.

Figurami na szachownicy politycznej nie będącymi, pionkami i meksykańskimi być wam nie wypada. Będzie zatem tem, czym was Bóg stworzył ku chwale Ojczyzny”.

Koniec „Wolnej Ukrainy”

Z Równa donoszą, że istnieje na Ukrainie sowieckiej sekretne okólniki rozesłane do urzędów na kazujący wykrywanie wszystkich ukraińskich, pragnących niepodległości Ukrainy. Mają oni być na technicznie zwalniać.

W Mińsku od stycznia miasta przez bolszewików nie bardzo nawet szczytowanymi pozory — białoruskiej języki i samodzielnego od rządu użyciu w moskiewszczyźnie.

Samuel E. Winslow z Massachusetts (z lewej) i senator Borah zdjęci w drodze do prez. Hardinga, od którego żądał utworzenia komisji celem zbadania stosunków węglowych

JAK NIEMCY BOJKOTUJĄ CUDZOZIEMCÓW

Galerie i muzea dwadzieścia razy droższe. — Opera dwadzieścia. „Szczuczka” saska i bawarska — Ulgi dla „utrąconych” poddanych. — Interwencja Ententy. Jak wybrnęli z sytuacji. Kij ma dwa konce.

Od osoby, przybyłej wieczorą z południowych Niemiec, dowiadujemy się o interesujących sposobach, na jakie biorą się niekiedy „okoliczności” Rzeszy Niemieckiej celem wyeksploatowania z niemiował podróbnich cudzoziemców, pochodzących z krajów o wysokiej walucie.

W monachijskiej Pinałce, wyznaczono wstęp w wysokości 20 marek, dla obcych zaś — 400 marek. Po pierwsze przy kasie, powtórze zaś przy wejściu na salę, każdy posiadacz biletu 20 mk. musi się wylegitimować, że jest tubylcem.

Podobne obyczaje istnieją w monachijskiej operze. Na wszystkich afiszach podane są ceny „normalne” z dopiskiem:

„dla cudzoziemców dwadzieścia razy drożej”.

Nieco inaczej radzi sobie Dreżno. Afisz tamtejszej opery za wierzają obniżenie ceny miejsc, z nader wymownym dopiskiem: „dla tubylczych dwadzieścia razy taniej”.

Powstałe pytanie, kto jest obcym? Otóż władze miast niemieckich komentowały ten dyktament aż do ostatnich dni, w ten sposób, że do kategorii cudzoziemców, płacących obryzmie dodatki, zaliczają wszystkich poddanych państw obcych, prócz austriackich i tych niemców,

którzy zamieszkują tereny odzyskane przez Polskę.

Oczywiście, stanowisko takie musiałoby wywołać przeciw władz Ententy, która powołała się na ośnośny artykuł Traktatu Wersalskiego, zastrzegając, że z członków państw ententy, nie może być w Niemczech traktowanych gorzej, niż najbardziej uprzywilejowanymi cudzoziemcami. Ale racjoniści miast niemieckich (oczywiście w porozumie-

Przebudowa i Powiększenie SKŁADU nie przeszkadzają WAM w nabyciu

MEBLI

NA KREDYT po cenach niesłychanie niskich

Rękomią rzetelności naszej, są lata naszego istnienia

Tylko zadowoleni goście odchodzą od nas

Dla wygody pracujących sklep otwarty wieczorami w soboty i poniedziałki

PRZYJDZIE, PRZEKONAJCIE SIĘ. — NIC WAS TO NIE BĘDZIE KOSZTOWAŁO

— OBSŁUGA NASZA NIE ZNA RÓŻNIC —

Chas. Kosches
SKŁAD MEBLI
232---1st Ave., róg 14-ej ulicy
New York, N. Y.

Arthur Van Renne, inżynier-łaleka, skonstruował specjalny samochód dla kierowców z jednej ręki lub jednej nogi.

Z BROOKLYNA

A. CISEK
Kontraktor Elektryczny
 568 Manhattan Ave. Brooklyn, N. Y.
 Tel.: Greenpoint 3316.

Promka Miejsca

Dzisiaj — Lazzara

Dzisiaj — Popoda.

RUCH OKRĘTOWY

Przebieg do Nowy Jork:
Niedziela — Ansonia z Southampton.
Poniedziałek — Araguaia z Southampton.
Olympic z Southampton.
Olympic z Southampton.
Pres. Garfield z Londynu.

Na Choinkę dla biednych dzieci

Helen S. \$1.00
I. Mański \$1.00
N. N. \$1.00
Razem \$2.50
Kto następny?

JAK W DOMU.

Zarząd Domu Narodowego obdaje o to, aby restauracja Domu Narodowego nie była tylko jadłodajnią, lecz miłym kątem dla tych, którzy wspaniałemu domu mają, domowi otwartym, nie celu, gdyż oprócz przyjemnej wyśklej atmosfery, jak tam panuje, goście otrzymują bardzo smaczne, dobre przysmaki, zdrowe ciasta.

Ruch polski nie przypomina więc restauracji. Czujesz się „jak w domu”. Nowy zarząd restauracji obdaje „Głęboki” jest fachowcem, porządnym. Należy się spodziewać, że ulepszenia dokonane w ostatnich czasach przyczynią się znacznie do rozwoju restauracji Domu Narodowego.

Poezja w Sing Sing

Władom, że każdy mieszkający w Sing Sing, powinien być wyposażony w warsztaty węgierzy. — Praca należy bowiem do pracy. Oczywiście praca każdy w kachu, który należy do niego. Wczoraj do Sing Sing przywieziono nowego obywatela Jamesa Morrissey'a, który skazany został na 3 lata więzienia. Na zaprzeczenie urzędnika, który go trzymał, Morrissey z dumą odparł: „Jestem zwyczajnym poezją”. — „Wobec tego będzie pan kłopotliwym i zamiatającym” — niegodziwie zawyrokował urzędnik.

Dowiadujemy się, że zawołany poeci zamierzają włożyć protest przeciw zamknięciu przekraczaniu sztuki.

Subwaje

Wakulek niedokładnego systemu sągnowego na kole podmiejskiej nastąpił wczoraj na całej linii przerażenie, która trwała przez 5 minut i spowodowała nagromadzenie się publiczności na stacjach.

Wczoraj wypróbowano nowy system wagonów górnej kolei, które będą budowane na przebieg wagonów kolei podmiejskiej. Te będą miały drzwi pneumatyczne, zamknięcie samist. furtki. Komisarz policji Enright w przedmiejście wygłoszonego w Chicago, że ten system, gdyż są wygodniejsze, nie będą one tak wygodne, jak te, które byłyby budowane koleje o czterech torach.

Razem miejskiej przedłożono wczoraj plan budowy kolei podmiejskiej pod 8 Ave. która ma kosztować 70 milionów dolarów.

Samobójstwo w gorączce

W hotelu Pennsylvania zachorował na zapalenie płuc mieszkający tam Frank C. Thoma z Hamilton. Thoma w gorączce skończył z okna pięciolatniego piętra i zabił się na miejscu.

Sport

Dnia 20 grudnia odbędą się w Commonwealth S. C. 125 ulica i 5 Ave. J. zapasy, w których dwaj stamponi, — stamponi portugalski Candaua S. C. 125 ulica i 5 Ave. J. i stamponi amerykański Candaua S. C. 125 ulica i 5 Ave. J. będą walczyć o tytuł mistrzowski.

W St. Louis donoszą, iż „Strangler” Lewis ponownie pokonał Zbyszka Cy gawieczka. W pierwszej kolejce Zbyszko pokonał „Stranglera” na 10 rund. W drugiej, trzeciej i czwartej, Lewis zwyciężył, lecz w dwóch następnych kolejkach został pokonany.

Poszukiwanie

Wiktoria Zmójko, zamieszkała w Polsce, mieszko Główna, ul. Zawilaska nr. 14, poszukuje swego brata Jana Bernackiego, który przed trzema laty mieszkał w Chicago. Osoby znające jego teraźniejsze zamieszkanie, proszone są o wiadomość o tym.

TEATR MUZYKA

TEATR POLSKI

pod dyrekcją:
T. Wanders i W. Ochrymowicz
L. Kowalski, administrator.

NIEDZIELA, 17 GRUDNIA
„HABANA LUXEMBURG”

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

PONIEDZIAŁEK 25 GRUDNIA
Dom Narodowy w Nowy Jorku,
„GŁĘBOKI”

Po przedstawieniu RAL
RODA, 3 SZYMCZKA
Moos: Auditorium, Philadelphia
„WROG KOBIECI”

W teatrach angielskich
VIRGINIA.

Panowie Shubert donoszą, iż wrócił do wystaw „Virgilia”, operkę z muzyką wiedeńskich kompozytorów. R. K. Kowalski, administrator.

Nowy Kalif Abdul Medjidz składa przysięgę w obecności dostojników tureckich.

NA STRAJKujących GÓRNIKÓW W PENSYLVANII

Dobrowolski Jan \$5.00
Tow. św. Wojciecha \$5.00
Członkowie Tow. św. Wojciecha \$5.85
Ganicz, Brooklyn 3.00
Obst. Frank 10.00
T. Mikulski 1.00
W. Kucharski 2.00
A. Markowski 2.00
J. Wyłynie 1.00
P. Wiśniewski 1.00
Jadwiśniewski 1.00
R. Masternak 1.00
E. Machnik 1.00
M. Gryn 1.00
J. Pietrak 1.00
M. Skora 1.00
J. Zdrokowski 1.00
K. Dombowski 1.00
T. Baranowski 1.00
I. Małki 1.00
W. Papiera 1.00
F. Bartek 2.00
Janowski 1.00
Sikliska 1.00
Razem \$126.85

Kółko Mandolinistów Latnia w New York.

na zakończenie roku zaprasza wszystkich, którzy interesowali się muzyką i którzy chcą wstąpić do kółka, o przyjęciu i zaoszczędzeniu wydatków, aby zasięgnąć informacji w każdą środę wieczorem w Domu Narodowym.

Przyjmujemy uceli na następujące instrumenty w tow. Mandolinistów, Citar, Bas Mandolina.

Polski Kościół Baptycki.

NAUKA I KAZANIE

„Wybory w Polsce a Ku Klux Klan”.

w niedzielę 17-go grudnia, 1922, o godzinie 4:30 po południu.

Współwoły:

Ks. A. Ziarko.

164 Second Ave., przy 10 ulicy.

Cypryjańska Świątynia

NAUKA

RYBUNKOWY, CZYTANIA PŁ.

NOI I INNYCH PRZEDMIOTÓW

6-10 wieczór, w Niedziele 10-2.

Tel. Sborowad 6962 R.

342 — 86 Street, Brooklyn.

NAUKA

RYBUNKOWY, CZYTANIA PŁ.

NOI I INNYCH PRZEDMIOTÓW

6-10 wieczór, w Niedziele 10-2.

Tel. Sborowad 6962 R.

342 — 86 Street, Brooklyn.

NAUKA

RYBUNKOWY, CZYTANIA PŁ.

NOI I INNYCH PRZEDMIOTÓW

6-10 wieczór, w Niedziele 10-2.

Tel. Sborowad 6962 R.

342 — 86 Street, Brooklyn.

NAUKA

RYBUNKOWY, CZYTANIA PŁ.

NOI I INNYCH PRZEDMIOTÓW

6-10 wieczór, w Niedziele 10-2.

Tel. Sborowad 6962 R.

342 — 86 Street, Brooklyn.

NAUKA

RYBUNKOWY, CZYTANIA PŁ.

NOI I INNYCH PRZEDMIOTÓW

6-10 wieczór, w Niedziele 10-2.

Tel. Sborowad 6962 R.

342 — 86 Street, Brooklyn.

NAUKA

RYBUNKOWY, CZYTANIA PŁ.

NOI I INNYCH PRZEDMIOTÓW

BU CZERNIA POLSKA

Czy wiecie o kom Stanowli Rodacy, iż jest został otwarty pierwszy w kraju skład wszelkiego rodzaju Mięsa, Drobia i Wędlin. Krajańska sklepia kielbasa

Książki wyborowe

każdego czasu, w niedzielę otwarte od 7 do 10 rano i 5 do 8 po południu. Spodziewamy się poparcia dla każdej książki.

B. J. K. D.

1892-2 Ave.

NEW YORK N. Y.

DETEKTYV BLOOM

Pod kontrolą Rządu Stanu New York

Kryminalna, Czysta i nieszkodliwa w sprawach kradzieży, oszustwa, porwania, w tym i w innych.

Jesteli zainteresowani w jakimkolwiek, podjęciu sprawy, prosimy o kontakt z naszymi agentami.

Bloom Detective Agency

799 Broadway, New York City

Godz. 230-300-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1

Białe Peruki w Modzie

„Ultramodna”
pani Lydiard
Wilson w białej
jedwabnej
peruce z nieza-
pomniankami
po bokach.

Peruka bobkowana z bladuróżowych włosów

najnowsza atrakcja
w dziedzinie
dekoracji
głowy.

Paryż myśli o wszystkim. Paryżanki nie chcą być niewolnicami mody ani zależeć od kaprysów włosów. Na wszystko znajdują się rada. Noszenie peruk — bóg wie czyich włosów, nie należy do przyjemności, a zresztą peruki o kolorze włosów ludzkich — cóż za różnica. — Dlaczego kobieta nie mogłaby mieć zielonych lub niebieskich włosów? Czy naprzykład włosy fioletowe do ładnej sukni, czarnej nie są ładne? Lub głowa różowa, bladuróżowa i t. d. Wiadomo, że jednak jest miękki i ciepły. Paryżanki wpadły więc na pomysł noszenia peruk jedwabnych, cudacznie ozdobionych wstążkami i kwiatami. Efekt wspaniały. Pierwsza ukazała się w teatrze w jedwabnej białej peruce z dużymi czarnymi aksamiłnymi kwiatami o sercach czerwonych. W teatrze zawrzało. Moda podbiła serca kobiet. Odtąd gromadziły całe kolekcje peruk. Ta sama kobieta raz blondynka, drugi raz brunetka, w domu „zielonka” w teatrze „fioletka”. Do każdej sukni peruki, a raczej do każdej peruki sukni.

Paryż rozumie się na tem; wie jak dobry pomysł zuzyc. Wnet moda peruk stała się popularna. Przeniesiono ją do Anglii, gdzie entuzjastycznie została przyjęta, tembardziej, iż damy należały do najlepszych towarzystw, uznawały noszenie jedwabnych peruk wcale za dobry pomysł. Można sobie wyobrazić, co się stanie, gdy moda ta przeszczepiona zostanie do Ameryki, gdzie ludźmi nowość w okazywaniu powodu naciadownictwa. Trudno opisać, co się stanie. Minęły te czasy, gdy naturalność była wymagana. Im mniej oryginalnie człowiek (szczególnie kobieta) wygląda, tem lepiej. Chyba nikt nie może się sprzeciwić naprzykład zielonym lub fioletowym włosom. Originalność i nie bardzo droga. Królowa Elżbieta, sza z białą jedwabną peruką. Odtąd stała się modą w Paryżu i w Londynie.

Panna Enle Stamp-Taylor ukazała się w teatrze pierwszą z białą jedwabną peruką. Odtąd stała się modą w Paryżu i w Londynie.

DAWAŁO się wam może, że gładkie długie, wronne, ciepłe, miękkie włosy ukochanej, jest źródłem szczęścia. Zdawało się może, że długi warkocz, wijący się po plecach lub piersiach ukochanej był najwyższym wyrazem pieszczoty estetycznej, lub że fryzury dostosowane do układu twarzy do stroju wywoływały ogólną harmonię, iluzję, która zachwycała lub że pudrowane fryzury francuskiego dworu były e-
lu Ludwika XIV, lub, że bobkowane włosy nadające twarzy kobiecej wyraz chłopięcy, filuterny, zalotny, były ostatnim wyrazem kaprysu. — Zdawało się. — Ale kobietom znużyły się włosy. Tyle kłopotów. — Czerwona suknia nie harmonizuje z blond włosami, — czarne włosy nie harmonizują z niebieską suknią. — Fryzura grecka dobra do mantyli, nie stosuje się do stroju wieczorkowego — i tak dalej.

Król Alfons na przejażdżce konnej
w Deauville.

P. VOILES :

List

Miała swój kącik, swoje krzesło, maszynkę do pisania i przed sobą duże okno.

Dobrze jej z tem wszystkim było. Nawet bardzo dobrze.

Bano zajmowała miejsce przed maszynką, na stoliku leżał stos listów i rachunków a palec jakby same przeskakiwały po klawiszach, przedmiotki, przedmiotki, lekko.

Zdawało się, że odwracając zupełnie od ciała palec same drgały, prowadziły własny, odrębny żywot.

Z liter wiazały się wianuski powłose, listy całe, jeden po drugim — a Zochna nawet nie miała jak czas upływa, godzina za godziną, dzień za dniem.

Zdarzało się czasami, że regularne dyktando maszynki zamierało i ciało drętwiało na chwilę a z duszy wylatywały obrazy słoneczny, albo siodła w saloniku pełnym kwiatów, światła i muzyki albo obok niej siedzi i głaskaniem jej ramion — tak dobrze, tyle szczęścia.

"Czy list do Johnson and Company napisany?"

Popłoch. Obrazek znika, ucieka, jak dziecko przytłapane na złem uczynku, a palec same jeszcze przędzą skądś po klawiszach a hypnotyzujące dyktando maszynki upaja i usypia do mechanicznego trybu, do zupełnego poddania się, bez woli, bez oporu, bez bólu.

Nie zapomniała, że czas nie należy do ciebie. Za każdą minutę płacę. Sprzedasza czas — sprzedasza 48 godzin tygodniowo za 18 dolarów tygodniowo, czyli 37 centów na godzinę — to nie twój czas — sprzedasza go — słuchajcie.

Znaukowa opuszczała biurko.

Zochna była marzycielką. Szczególnie w porze obładowała gęty wracała z lunchroom do biura i miała kilka chlebnych, zatrzymywanych się przed oknami wystawowymi i oglądała suknie, futra, kapelusze, biżuterię i bieliznę.

W jednym oknie widziała sukienkę różową ze wstążkami, za pełnia jak wywarzoną. W takiej sukience na wieczorek pójść, na zabawę. Marysia i widziała jak on się cieszy, taki mądry, wieny przajęcieli. Boże, jak ona go kochała. Takie smutne kołowanie, beznadziejne, bezszczęścia.

Na dworze deszcz padał. Zochna tubiała szarugi jesienne. Zdawało jej się, że się dusza odrywa od niej i błąka się naga po ulicach, zawstydzona i nieznajoma i dręka z zimnem. Monotonny szum kropli deszczowych uderzających o szyby ulicy, wznikała głębiej w siebie i zdziwiałem spojrzaniem uciekała z biura przez okno na ulicę. Piękny samochód stał przed budynkiem. Pani we futrze właśnie wychodziła. Uśmiechnięta — przystojna. To ona... "Panna Zosia do dyrektora" — przewiał głos sekretarki.

Poznał.

O jak strasznie wyglądał dyrektor. Był wysoki. Śrogi, przenikliwie ohydne spojrzenia chłostały ją z pogadką i wstrętem. Serce zadrało i przeczuła gorzkie załato dusze.

"Proszę — niech pani przesyła ten list do Firmy Johnson and Company. To pani pisała, prawda?"

Zasłaniał się szyderczo.

New York 25...

Znawny Panie:

W odpowiedzi na list z 13 b. m. mam zaszczyt donieść, iż towar reklamowany wysłać został w oznaczonym dniu do co posiadamy mój ty kochany, jedyń. Tak mi wczoraj dobrze było gdyś obiecała na mój twarz położyć. Lzy radości kręciły się w oczach, byłem ogromnie szczęśliwym, zapomniałem o wszystkim — o świecie, o ciebie. W mózgu i w sercu jedyna piosenka odbrzmiewała — radość bezgraniczna, że nie kochasz. Twoja ręka na mojej twarzy — o ile ręce na polkach — ciepło, dobrane ciepło Twoje ręce mój panie, tak się lubię, lubię, lubię... Ty... Ty... Ty...

Cała jak runięcie wstydło o jakiej jej twarzy, serce gwałtownie

bilo a z oczu ciekły try żalu, strachu i wstyd.

Była zdruzgotana. — "Jakie listy pani wysłała do Johnson and Company? Coś pani na to powie?" drwił oburzony dyrektor.

"Nie..."

W sobotę otrzymała 818 i zawiadomienie ze z polecenia dyrektora Shehanna "dziękujemy za listy miłosne".

Wszystkie panny w biurze drwiły. Tak beczelnie, bezżalnie. Wiedziały do domu zdmiana z troską gorzką o chleb.

"Smutna dziś jesteś..." powie, działy gdy ją wczorasz odwiedził.

"Nie — Wcale nie".

Słana! za nią i rękami objął jej twarz — jak wtedy. I radość smutna budziła się w niej, dławione kłopotem. Świeci rękami przykryła jego ręce i przyskakiwała do twarzy mocno, mocno. Zdawało jej się że serce pęknie.

Naprawdę szukała zajęcia. Przez cały tydzień walczyła się po biurach ogłoszeniowych, pisywała listy, stawała w ogonku przed sklepami w których poszukiwano niestypistek. Dzień po dniu miała a strach złowrogi i zwalpienie torturowały ją bezżalność. Uśmiechała się tylko, gdy on przychodził. Kłamała, że jej dobrze, że jest szczęśliwa.

W pigule była zupełnie wyczerpana i straciła nadzieję. Siedziała przed oknem i błędnie oczyma przypatrywała się życiu na ulicy. Tramwaje — samochody — dzieci. — Każdy dokądś dążył, miał jakiś cel a ona...

Przypomniała sobie zwrotkę z "Dzwonów" Ujścięjko:

"Ty grabarzu na tym kopcu

Wsparty na łopacie

Byś fatigę grzebał króla

Wiele cheesz mój bracie?"

Alc zakop mój głęboko,

Bo mi tak źle na świecie

Głębzi niż Twoja ziemia.

Powietrze nienie gnębie...

Głębzi niż Twoja ziemia — powietrze nienie gnębie...

Przed domem zatrzymał się wyciągnięty samochód. Szofer otworzył drzwiczki. Z samochodu wyszła elegancka dama we futrze. Na nią otępnął z ogarnięciem cygara w kacie ust — za nim... Czy możliwe? — Dyrektor Sheran — Tak — dyrektor Sheran — Zuważył ją w oknie i ukłonił się nisko uśmiechając się przyjaźnie. Tęsty pan uchylił kapelusza. Pani jak do dziecka kiwnęła ręką.

Dyrektor wytumaczył — chciał tuż tuż ale pani nie dopuściła go do głosu i tutaj Zochne do perfumowanego futra szebiotała — "Czytalam ten list — i powiedziałam mowoi — pani wie — nie będzie pani cierpiała z tego powodu. — My pani damy pisać sekretarki — i 850 dolarów tygodniowo — u nas we Filadelfji — o tego narzeczono — tak — prawda John?"

Tęścielił cyt cygara a gągnęł usłuchał rozlat się na jego namiętny (wzrę).

Zosia słodocha jak dziecko, ukryła twarz zaplaskaną za ramieniem pani Johnston.

Na Śniegu

Biega się poła, o biega! Zasnęły kłosa i ziola Pod miękką śniegu pościelą...

Gdzie biega zielenia, Gdzie jak rozkosny, brzozy, Drzew obnażone ramiona Sterczą z pod zaspy śniegowej.

Opadła wesoła szata, Wziął wesołe wianki, Złukł gąłkamił pomia, Zarzynał sniehe konary.

Tylko świerk zawsze ponury, W tyn, szumny załomany strój, Wśród obumrętej natury, Modli się pełen spokoju.

Adam Asnyk.

ZMARTWYCHWSTANIE SMUTKU
(Reprodukcja fotografii z obrazu polskiego malarza Bolesława Biegasa z albumu wydawnego w Paryżu, „Jedna jest wielka postać — pisał Emile Verhaeren w artykule o Biegasie).

SEWERYN UDZIAŁ:

ŚWIĄTNIKI

Wielka radość ogarnęła kraj cały, gdy się wieść rozszalała, że młodzieńca Jadwiga, córka Ludwika, króla polskiego i węgierskiego, przybyła, by objąć po ojcu panowanie nad Polską. Radość ta była wielka dlatego, że od śmierci króla Kazimierza trwało przez lat czterdzieści jakby bezkrólestwo; król Ludwik bowiem mieszkał na Węgrzech i nie dłał Polskę.

Podróż Jadwigi była długa i przykra, bo nie znalazła naderwano gościeńce łite, jakie dłał mamy, i drogi rozmykły i wędrować zaski z powodu deszczu długotrwałego.

Jechała Jadwiga wzdłuż Popradu na Sary i wowy Sącz, witana wszędzie z radością i czcią i dła.

Dolarzysy wreszcie do wzgórz na południe od

Krakowa, pierwszy raz z wioski, zwanej Górki, ujrzała woli nury miasta, bastii zamkowe i wieże kościołów mnogich. Zdziwiła się, że kościółka są naga, że Jadwiga miała zasiąść na tronie piastowskim w Krakowie.

Na pamiątkę, że z tej wsi po raz pierwszy zlożyła Kraków, Jadwiga obdarzyła włością miejscowych gruntów i powierzyła im pełnienie służby w kościele katedralnym na Wawelu.

Idę tedy co sześć tygodni ceteri mieszkańcy tej wioski do Krakowa i obługują katedrę na Wawelu, az znowu łani ceterę wypierają jej w tej czynności. Tak dzieje się do dnia dzisiejszego.

Ludzi tej, pozostających na usługach świątyni, nazwano świątnikami, a następnie i wiesce dano nazwę Świątniki Górne.

Franciszek Jaworski.

Kraków

Kraków nie odrzuca zbudowa. No, zanim on stał się stolicą Polski, był już sercem, przechodził dła koleje, które lud ludwał w pigłkie powiesi o Krakusie, Wandy, o smoku podwawelskim. Przypięzane są te podania do kopców Krakusa i Wandy, do jany smoczej, a chociaż nikt nie wie, jak było naprawdę przed lat tysiącami, a moze i więcej, to jednak wieść o tem żyje wśród ludu.

Głudożenięcy wspominali o Krakowie jeszcze przed tysiącem i przed dziesięciuset laty. Były to czasy, kiedy na rynku krakowskim kazał do ludu św. Wojciech, zanim poszedł mi śmierć meczuska. Później księżka polskiej coraz cętniej i coraz cętniej przemieszkali w Krakowie. Jeden z nich, Bolesław sławem wielki spór, który zakończył się strasznym nieśczęściem, do biskupa ponosił śmierć meczuska, a król utracił koronę i musiał tułać się pomiędzy obcymi. Drugi król, Władysław Herman, pokrzył fundamenty pod katedrę na Wawelu, trapił wreszcie, Bolesław Krzywousty, dzieląc kraj między synów swoich, postanowił, że najstarszy z nich zawsze ma mieścić i potęgować w Krakowie.

Powielkiej burzy dziejowej, po napadzie tatarskim, który w perzynie objął ten najpiękniejszy Kraków, pocieli do niego napływające, podobnie jak i do całej Polski,

przyszyje niemiecacy. Oni to razem z pozostałą resztą ludności polskiej urządził miasto na nowo i zbudowali przedziwny kościół Marjaki. Leszek Czarny otczył całe miasto murami i wałami. Kiedy minęły czasy walki między książętami z rodu Piastów o tron polski, Kraków otworzył ochotnie bramy swoje Władysławowi Łokietkowi. Odłdł stał się Kraków stolicą całej Polski, miastem, w którym się koronowali, w którym mieszkali i rządzili i na wieczny sporynek kładli się królowie polscy.

A sam Kraków rósł w sławę i znaczenie i bogactwa. Nie było naderwano większego i bogatszego miasta w całej Polsce. Gdy Kazimierz Wielki, syn i następca Łokietka, sprosił do Krakowa pięć królów z całej Europy, nie powstydził się przed nim miasto i mieszczanie. Jeden z nich, Mikolaj Wierzynek, przyjął ich wszystkich ucieł jak wystawą i wspaniały, że wieść o niej rozszalała się po wszystkich krajach. Równocześnie założył Kazimierz Wielki w Krakowie szkołę główną, czyli uniwersytet krakowski, syny na cały świat z uczonych, którzy z niego wyszli, i z nauki, która aż do dnia dzisiejszego rozszala.

Odłdł wreszcie królowa Jadwiga została panią polski, był Kraków widownią wielkiej zdraż. Z myśli tam zrodzonych powstała Polska wielka od morza do morza.

I na zawsze pozostał Kraków skarbcem narodowych pamiątek. Chociaż później król Zygmunt III przenosił stolicę Polski do Warszawy, to przecież stary Kraków był zawsze miejscem, do którego królowie polscy swe pierwsze kroki kierowali na uroczystości koronacyjne i w którym — w podziemiu katedry — na wieczny kładli się odpoczywać.

KAROL IRZYKOWSKI

Histeryczka

Z uśmiechem rozlanym do twarzy, na zrywający chętny twary, w kapeluszu przereconym na bakier, wiesznie w pogoni za czymś, czego sama nie potrafi zdefiniować — przebiega histeryczka komitetowa gwarne ulice miasta. Od wczesnego ranka do późnej nocy jest na nogach, pedzona przez wszystkie furje miosierdzia i dobroczynności. — Ozy jej latają niespokojnie, ma przyschnięte wargi z trawicęj jej gorzkiej wewnętrznej, gestykuluje rozpacznie i gada — gada — gada...

Napada spokojnych ludzi po ich biurach, dzwoni do rozmaitych mieszkan ludzkich we wszystkich punktach miasta, wyczuje po poczekalniach, odwiedza redakcje pism oddzielnych, płacze w razie potrzeby, zaklina, tu maczaj, błaga, grozi, zebrze lub kwestuje — wiesznie w ruchu, niezmiernie naprzykrzona, zdenerwowana, często niemyta i źle uczesana.

W ranki niedzielne i świąteczne kwestuje po ulicach: wieczorami siedzi przy kasie po przedsiomkach sal, gdzie odbywają się koncerty, five o'clock, kręcioli wokalo-muzyczne występkli lub obchody deklamacyjno-patriotyczne.

Późną nocą, nieraz do białego rana tkwi zabufetami, gdzie sprzedając kanapki, obydnie sprapowane i wódki specjalnie na dochód komitetu szafosowane. Z wszystkiego kosztuje potroszę i skarzy się później na zgagę.

Histeryczka komitetowa ma w domu numerator do numerowania różnych biletów wstępu i kar

tek, które osobiecznie przypiązu do krzesel ustawionych w partezach sal koncertowych urządzając pocztę minutową, doręczając czy sto osobiecznie kartki zakochanym — pośredniczy w małżeństwach, które uisłuje skojarzyć w dziwnie niedzielniki sposoby — nagabuje ludzi znajomych i nieznajomych, oferuje im na przedmioty różne bilety, programy, broszury, cegielki, kokardki, nalepki i inne akcesoria natrętnęj dobroczynności.

Spłi mało, ma zabawy kamienie żółciowe, choruje cukrową lub inną chorobę, na którą się skarży każdemu zwracającemu uwagę na jej kiepski wygląd zewnętrzny, zmarszczki i zółtą barwę skóry.

Oprócz tych chorób ma jeszcze zrywający histeryczka komitetowa meza, który nigdy jej nie rozumia i życie jej zlamal, dzięki temu, że jest to człowiek gruboskórny, nie umiejący w kobiecie dopatrzeć się jej życia duchowego.

Pomimo tego jest mąż dla histeryczki komitetowej jej całym życiem — a na życie ona oddawa jej grzywdzie.

Dzieci posiada również histeryczka komitetowa. Dzieci te kocha do szaleństwa, pomimo, że była przeciwna ich przysięciu na świat. O ich wychowaniu, talentach i specjalnych przysięchach opowiadał potrafi ze łzami w oczach, całemi nierzmi godzinami!

Z mężem jej dawno nie miała wspólnego... Dawno, dawno już temu... Czyż to jest zrestą wyznacznym zawodem kobiety?... Śmiechne!

Histeryczka komitetowa spędza swe życie między salą balową, a jakąs ochronką między kawiarnią a ulicą, salą poezji i kinem — tylko nie wśród sian swego własnego domu i wśród własnej rodziny. Tylko nie tam.

Jej koło znajomych powiekasza się, rośnie, oburzymuje i staje się nieskończoną jak wszechświat...

Widziałem wczoraj taką histeryczkę komitetową.

Biegła zameldowała ulicę przedmiem, gdzie nie było ciż o krompa, a brudne i głodkie dzieci, wciągając się wśród rzyneków, wprawiając się do kradzieży, — bandytyzmu i nierządu.

Biegła, niosąc ze sobą zawiniątko, zawieszając się kółka broszur, napisanych przez Komitet dla zwalczania demoralizacji wojennej wśród dzieci. Przekaż...

wala kałużę lepkiego błota i znikła w drzwiach ciemnych domków, niosąc pociechę, radę i pomoc tym najbardziej potrzebującym z biednych... Zakłania rodziców, aby swym głodnym dzieciom czytali wieczorami albo broszurę Komitetu, która jedynie umoralniła zdoła młode duszyczki i oczyszczyć je z haniebnych naleciałości wojny.

Mijała histeryczka komitetowej była skończona. Kilka wchudych, zapracowanych kobiet o bieciao broszury rozdzielili pomiędzy swoje dzieci...

Jakimże bółem ściana się serce biednej histeryczki komitetowej w drodze powrotnej z zaułków nędzy i występku!...

Na ciśnie ulicę, obok kina przewalał się tłum niedomocnych polających papirusy i spływających przez przednie zęby przed nogi spieszących się histeryczki komitetowej.

Młode dziewczęta otaczające włosach i twarzach, na których ciążył się już grzech, ziemi się z chłopkami ledwo od góry podrosły.

Falanga brudnych, krzykliwych i cynicznych bębnow przypatrywała się grze hazardowej w karty kilku podmiejskich apaszów...

Jakieś dwa maleństwa o nędznych kartkami bruchach, zabywającymi afisz kinowy: "Sędziwy płód".

Z zaułka wybiegło kilkorok dzieci z krzykiem i piskiem piekielnym.

Jeden z pauprow podstał nogę, podcznął drugi pchnął ją tak szybko i wprawnie, że biedna histeryczka zwała się na kupkę śmieci ulicznych. Dzieciaki wyły ze śmiechu.

— Dajcie pokój — mówił jakis obdarty, brudny chłopak — dajcie pokój! — to przecież moja matka!...

W. Raort.

Hymn do Jesieni

Bądź pozdrowiona, melancholijne piękna Jesień!... Przyszłaś do nas królowa piękna, w całość krasie swęj trudej, w przepychu barw, woni i ciepła, kusząco piękna, rozbowiana i po wabna, jak kobieta w niebezpiecznym wieku, co pragnie bodaj przez chwilę jeszcze, zanim szron obiel jej włosy, zająsnąć jak rakieta, rozdzielić dookoła moc pieszczot i obiecujących uśmiechów, powłóczęstem spojrzeniem zawrócić niedjednemu głowę, ludząc siebie i drugich krótką chwilą „babiego lata”.

I choć wiesz, piękna Jesień, że wkrótce zejdziesz z afizą i spocząć w rekwietyrny teatralnej Matki-przyrodzie, stroisz się codziennie w ziołista jasn słonca, przydzwiasz w płaszcz purpury liści obwieszony złotem smaragdowej zieleni i sółkiem chromu, wplatasz w włosy strzępiaste fioletry chryzantem i barwne owoce — kusisz — i czarujesz nas...

— Astras Czarnodziejko cichym szepem niedomówionym słow, stroisz się w ultramarynowy płaszcz pokodnej nocy, wplatasz w czarne warkocze miljardy gwiazd i srebrny sierp księżycy — i rozmarzasz nas...

...Aż przyszłaś do nas po lecie zimnem i deszczowem, iaskawa, piękna i dobra, z uśmiechem na czarującej twarzy, w aureoli roztopionego złota słonecznego, w powodzi odorujących zachodów, blasków i światła!... Bądź pozdrowiona!

Bądź pozdrowiona za zyciodajne nie ciepło i słońce, za jasne i oche ranki, za kszyciwoce, za domane noce, za zapowiedź dięgiej, ciepłej jesieni, bo ja nie mam — zimowego palta.

KAŻDY

NUMER

NIEDZIELNY

„NOWEGO ŚWIATA”

JEST NOWA

MIEŁA

NIESPODZIANKA

ODCINEK
 „do Miściszanika „POLAND”
 953 Third Ave., New York.”

Znajdujem 22 ciekawostki—(oprócz
 money order)—jako „premię”
 roczną (12 asygnacji) pora-
 czony od bież. misisjan. Jako
 dodatkową premię proszę mi
 przesyłać jedną z niżej
 wymienionych nagród misisjanów
 to są: asygnacja, krzyż,

1) piktę odbitkę obrazu
 naraznika Polski Józefa Pił-
 sułdskiego
 2) ładnie skreśloną mapę
 Polski

Imię i nazwisko
 Ulica
 Miasto Stan

Praktyczny kurs

Języka angielskiego

Dla robotnika

M. F. Węgrzynek

Lekcja Szósta

Całą tę lekcję poświęcimy czytaniu. Wymawiać należy ściśle podług wynowu podanej — w wypadkach, w których są używane znaki, należy odszukać opis dźwięków z lekcji poprzednich.

The Lion and the mouse
(Thé lăjăn ând thê maus)
Lew i mysz

A Lion was sleeping in his lair when a
(Ej lăjăn uăz slăipjng yn hîz lejz huen ej)
Lew spał w swej norze gdy

Mouse, not knowing where he was going, ran
(Maus, nôt noujng huejz hîj uăz gojng, răn)
mysz, nie wiedząc, gdzie szła, przebiegła

over the mighty beast's nose and awakened
(ouwr thê majti bijsz nouz ând uejknd)
przez nos potężnego zwierza i obudziła

him. The Lion clapped his paw upon the
(him. Thê lăjăn klăpt hîz pă âpôn thê)
go. Lew położył swą łapę na

frightened little creature, and was about to
(frajnd tîł kryjcz, ând uăz âbout to)
przestraszonym małym zwierzątkiem i już miał

make an end of him in a moment, when the
(mejk ân end ôw him yn ej moument, huen thê)
położyć mu koniec wkrótce, gdy

Mouse in pitiable tones, besought him to spare
(Maus yn pîtiabl touns, besôt him tu spejr)
mysz w żalonych tonach, błagała go, by zachował

one who had so unconsciously offended, and
(uăn huu hăd sou âncônsiăsi ôfendend, ând)
tego, kto tak nieświadomie obraził, i

not stain his honourable paws with so insignificant a prey.
(nôt stejn hîz ônerăbl păz yth sou ynsg-)
aby nie splamił jego szlachetnej łapy tak mało-

nificant a prey. The Lion, smiling at his little
(nyfyknt ej prej. Thê lăjăn, smăjjaŋ ât hîz tîł)
znaczącym łupem. Lew, śmiejąc się z kłopotu

prisoner's fright, generously let him go. It
(pryzners frajt, dżenerăsi let him gou. Yt)
jego małego więźnia, szlachetnie pozwolił mu iść.

happened no long time after that, the Lion
(hăpnd nou lăng tăjm âfter thăt thê lăjăn)
Zdarzyło się wkrótce potem, że lew

while ranging the woods for his prey, fell
(huajl rejdŋdz thê uudz fôr hîz prej, feł)
podczas szukania w lesie za łupem, wpadł

into the toils of the hunters; and finding
(yntu thê tojłz ôf thê hănters; ând fajndjng)
w sieć myśliwców, znajdując

himself entangled without hope of escape set
(himself entăngld ythăut houf ôf eskăpj set)
się zaplątanym bez nadziei ucieczki wydał

up a roar that filled the whole forest with its
(ăp ej rouw thăt fyld thê houf fôrěst wîth yts)
ryk, który napenił cały las jego

echo. The Mouse, recognizing the voice of
(ekou. Thê maus, rekognăjz thê wôjs ôf)
echem. Mysz, poznając głos swego

his former preserver, ran to the spot, and
(hîz fôrmer prăzrwr, răn tu thê spôt, ând)
byłego oswobodziciela, przybiegła na miejsce, i

without more ado set to work to nibble the
(ythăut môr âduu set to wôrěk thîz năjł thê)
guz w powrozie, który wiązał lwa, i w krótkim

knot in the cord that bound the Lion, and in
(nôt yn thê kord thăt baund thê lăjăn, ând yn)
guz w powrozie, który wiązał lwa, i w krótkim

a short time set the noble beast at liberty;
(ej sôrt tăjm set thê noubi bijsz ât lybri:)
czasie postawiła szlachetne zwierzę na wolności;

thus convincing him that kindness is
(thăs convjncjng him thăt kăjndnes yz)
w ten sposób udowadniając mu, że grzeczność jest

seldom thrown away, and that there is no creature
(seldm thrôwn âwăj, ând thăt thejr yz nôu kryjczr)
rzadko odrzucania i że nie ma żadnej istoty

so much below another but that he may have
(sou măc belôw ânăthér, băt thăt hîj mēj hăw)
tak wiele niżej stojącej od drugiej, aby nie mogła

it in his power to return a good office.
(yt yn hîz păur tu rêtérn ej gud ôfys).
mieć mocy oddania dobrej przysługi.

DOŚWIADCZANIE UCZU

Nowe doświadczenia zoologa
Koppanyi

Młody zoolog wiedeński, T. Koppanyi, zrobił bardzo ważne doświadczenia. z Mianowicie wkładał on do oczodołów ślepiętonym zwierzętom oczy innego zwierzęcia. Kiedy oczy zraszały się z nowym organizmem, ślepiętony zwierzęta zaczynały widzieć.

Doświadczeń swych dokonywał Koppanyi na salamandrach,

żabach, rybach, wreszcie na szczurach, jako na najłatwiejszym i przez nikogo niezachowanym materiale doświadczalnym. Uczeń w Wiedniu podzielił się na obozy: jedni wierzyli, że przeniesienie z jednego zwierzęcia do drugiego oczu zachowują zdolność widzenia, inni przeciwnie temu. Aby dowiedzieć się szczury po operacji istotnie widzą, Koppanyi wkładał do kłatkі miszki porcelanowe, z jedzeniem. Wpuszczał po parę szczurów ślepięcych, normalnych i z przeładowanymi oczami. Ślepie szczury szukały jedzenia raczej węchem, blaknęły się, nie umiały trafić do miszki. Szczury normalne i operowane szły bez żadnego wahania prosto do miszki bez wpuszczenia do kłatkі. Między zachowaniem się szczurów normalnych a operowanych nie było żadnej różnicy.

Opis tego doświadczenia nie mówi, czy zdolność widzenia otrzymamy przez zrośnięcie się nerwu ocznego, poddanego doświadczeniu zwierzęcia ze szczurą.

kiem nerwu włożonego do oczodołu oka? Bo jakie inneż mogłoby zwierzę widzieć? Gdyby te doświadczenia były prawdą, na świecie nie byłoby ślepięcych. Wszystkie przeszerpiętonybyby piękne oczy antylopy, mierzwiń czy sokółów i sów, gdyby to tylko było prawdą.

W Chinach (prowincja Ho-nan) wydobyły się masowe rzęzie europejskich i amerykańskich, Rzezi tych dokonują rzekomi "bandyci, nieznani chińskiej policji."

USTĘPSTWA ROSJI SOWIECKIEJ CHINOM

Z Rygi donoszą, że wysłaniec sowiektów w Pekinie, złożył notę, w której rząd sowiecki obiecuje zwrocie Chinom wszystko, co zagrabili rząd carski, bez żadnego wynagrodzenia. Wzajemnie żąda, aby Chiny wyrzuciły ze swego kraju wszystkich byłych konsultów rosyjskich. Sowiety unięważają również przysięgę, z których dawniej korzystali w Chinach niektórzy firmy rosyjskie handlowe i przemysłowe.

ZA TYDZIEŃ ŚWIĘTA!

Grafonola uczyni je stokroć przyjemniejszymi!

Nabyć ją u nas można najtaniej w świecie!

Dostawimy instrument natychmiast! --- Odwiedźcie nas **DZISIAJ!**

Jest wiele ludzi na świecie, mających chęć nabyć coś, którym jednak na krok decydujący trudno się jakoś zdobyć. Rozprawiają oni na ten temat szeroko — na rozprawianiu jednak zwykle nie wszystko kończy. Czy wy również zaliczacie się do tej kategorii ludzi? Przestaniecie rozprawiać, — przyjdźcie do decyzji! Macie szczerzy zamiar zakupić GRAFONOLĘ? — Jeżeli tak — możecie ją posiadać w przeciągu kilku godzin; możecie się wachlować w hosię tony tego instrumentu u siebie w domu JUTRO! — A może chcielibyście się nauczyć tańczyć? SURE — Grafonola was nauczy — przy pomocy rekordów, które najlepsze odzwiercają tańce,

Za to wszystko nie płacicie ani centa z góry gotówką, albowiem DOLAROWY BEZPŁATNY KUPON jest waszą pierwszą wpłatą. Po wręczeniu nam podpisanego kuponu, będziecie mieć spokój cały miesiąc. A jak się tę Grafonolę spłaca — spytacie. Odpowiadamy Wam, że R A T Y USTANAWIAMIE, SAMI! Płacić będziecie w sposób dla Was najwygodniejszy. Oferta podobna nie była jeszcze nigdy polakom ofiarowaną przez żaden sklep muzyczny.

Nie odrzućcie tej oferty!!!

W domu Waszym jest miejsce na Grafonolę. Czy zdajecie sobie sprawę, czym muzyka jest dla członków Waszej rodziny, czy wiecie, że ona jest siewcą szczęścia? Napewno serce będzie Wam bić radością, gdy zauważycie naokół uśmiechnięte twarze swych dzieci. Czy nie będzie to dla Was miłą zapłatą? Szczególnie powinniście pamiętać o dziatkach swych, — być może, że Grafonola obudzi w nich uspijony muzyczny talent, może będzie początkiem ich muzycznej kariery. Ilek to talentów muzycznych idzie na marne, dzięki opanałości rodziców!

Mniejsze wydatki spowodowały niższe ceny. — Cena naszych instrumentów jest czestokroć o 40 procent niższa od cen instrumentów innych firm, które to instrumenty nie są lepsze pod żadnym względem o naszych. — Biorąc pod uwagę jakość materiału, wykończenie i dobroć tonu GRAFONOLA stoi na pierwszym miejscu.

PODPISZCIE DOLAROWY BEZPŁATNY KUPON.

Uczyniwszy to — przyniesie go do nas i wybiercie sobie taką Grafonolę, jaka się Wam najlepiej podoba. Nim się ogólnieście, maszyna już będzie stała sobie uroczyskie w swoim kącie! — Wy zaś oraz cała rodzina wokoło niej — no i uciecie mieć będziecie w domu na zawołanie na długie lata! — Oferta ta trwa już długo nie będzie — korzystacie przeto ze sposobności teraz przed świętami, tym bardziej, że jak to na święta bywa ten i ów krewniak czy przyjaciel przyjadą do Was w odwiedziny, spodiewając się, że się w Waszym domu przyzwioście zabawią. A cóż w takich wypadkach jest lepsze ponad muzykę? — Nieprawdaż?

Pamiętajcie jedno: — Gotówką nie płacicie z góry ani centa. — Poniszzy Kupon jest Waszą pierwszą wpłatą, później zaś płacieć będziecie miesięcznie takie raty, jakie dla Was będą najzgodniejsze.

Przyjdźcie do nas dzisiaj!

Fifth Ave. Grafonola Shop
(FIUST I WOŹNICKI)
708 Fifth Ave. róg 22-iej ul.,
SO. BROOKLYN, N. Y.

Telefon: South 8123

Dojazd: — 4 Ave., Subway do 25 — lub 5 Ave. Górna kolej lub tramwaj

DOLAROWY KUPON DARMO

Ten KUPON gdy dokładnie podpisany i prezentowany w naszym sklepie jest wart JEDNEGO DOLARA, — jako pierwszą wpłatą na GRAFONOLĘ.

Imię i nazwisko _____
Adres: No. i ulica _____
Miasto _____ Stan _____

Ten DOLAROWY bezpłatny Kupon winiecie Grafonolę do mieszkania Waszego natychmiast!

UWAGA: — Zamawiając dla orientowania się uczęszajcie, że praktyczny kurs języka angielskiego jest umieszczony w naszym tygodniku, a nie o styl literacki, lecz pojedynczych słów wymownych.

ST. BROWSKI

Tecia

Bezczaj jak zadeszczona syrena fabryczna, wpadła Tecia do redakcji i poczęła mnie zaklinać na rany Chrystusowe, abym jej a cęto zasług dał sześć gułdów.

Tu dla uniknięcia wszelkich nieporozumień zaznaczam z naciskiem, że Tecia wobec mnie nie posiada żadnych zasług niemoralnych. Jest ona po prostu pokójką mojej żony i z racji tego stanowiska społecznego pobiera piętnaście koron płacy za miesiąc kalendarzowy, które to piętnaście koron ona zasłużoną zapłatą ręce zastugami nazywa.

Ze tak się rzecz ma, a nie inaczej, tego dowodem może być, skierowane do Tecl:

— Czemu ty pani o pieniądzu nie powiesz, tylko mnie tutaj jak wilk napadasz?

— Ja pani mówiałam, to ona mnie zrywowała ino...

Teraz zauważyłem dopiero, że Tecia, zawsze wystrojona, w załotnym kapeluszu, w modnym kaskiecie, dziś miała głowę omontowaną jakimś starym szalikiem, że tylko konie nosa jej było widać, była blada jak owce ser, a od wielkiego płaczu oczy miała czar-podkute, jakby je kto atramentem podmalował.

Ten zasłabły widok — wstrząsnął mną i nie tracąc chłodnawej powagi spytałem czule:

— Co ci się stało? Co ty tak mi wyglądasz, jakbyś ze szpitala uciekła?

I chciałem ją pogłaskać po twarzy, rozumie się ojcowską dłońią i z ojcowskim uczuciem, aż tu Tecia jak nie spojrz na mnie męzkim wzrokiem, jak nie zawyje niby pies na wiewsekkę!

— Teci, panuje nad sobą! Co ci się stało, powiedz mi, nie becz! — mityguje dziewczęcinę i biorę ją za rękę, jak gdybym chciał przez telepatję uspokajać na jej nerwy podziadła.

Po dłuższym przemianowaniu uskołkła się truchłą i poczęła mi

się spowiadać wśród płaczu i czesłego jeszcze kłania:

— Chciałam se włosy na blond ufarbować...

— A to na co?

— Na to czarne już się facetom sprzykrzyło. Zresztą taka moda, że wszystkie panie bająć włosy na jasno. Kupiłam se w aptece szalik z taką wodą do bąlowania za sześć gułdów...

— Aż tyle kosztuje?

— A jak pan myśli? To droga woda, a ja chciałam zrobić se włosy całkiem na jasno-blond. A pan wie, że ja mam długie i gęste włosy... i... i... i...

Tu Tecia znowu wybuchnęła tak żalosnym skowitem, że aż ludzie pod oknem poczęli przystawiać.

Uspokoiłem ją poraż długi i mówiła dalej:

— Ja mam długie i gęste włosy i ta jedna butelka na moją głowę nie wystarczy. Teraz mam lewe pół głowy blond a prawe pół czarne... Żeby pan to widział... Jezusie Nazarencu, jeszcze mnie do Kulparkowa wśada!

I znów rozbeżala się, że nie-wiedzącemu o co chodzi, mogło się serce z bólu skreślić, jak wyżyma nad bałaję przesteradło.

— I teraz odmienne chcesz nie-nieźny na te drugie pół głowy?

— spytałem jej z westchnieniem.

— Przecież nie mogę jak ta wariatka gonić po świecie. Jak mi pan nie da, to sprzedam zygarek i kulczyki, nawet sukienki posprzedam, a drugie pół głowy też blond mieć muszę. A wie pan —

mnie jest dobrze w blond włosach. Wilka, ta z tego sklepu ko-rzennego naprzeciwko, ma też u-farbowane włosy i jak idzie nia-czy, to focci myśla o niej, co ona jest z tyjstru albo z Colosseum.

Na ulicy Trzeciego Maja to Wilki nawet jakiś oficer salutował. Pomyśl pan, bez taką rzecz, a można szczęście zrobić!

Ten ostatni argument najwięcej na mnie podziałał, i dałem Tece ci załęczkę, z którą pobiegła prosto do apteki Mikolajka.

SAD SALOMONA

Na banhofie kolei Warszawsko-Wiedeńskiej panował ruch i hałas, jak zwykle towarzyszy przy odjeżdżaniu pociągów.

Wtem dala się słyszeć dzwonek ostatni sygnał do jazdy, jeszcze tylko maledictwa swistawka i na skrzydłach parzy, wyleci kilkadziesiąt osób z Warszawy.

Każdy, kto jechał koleją, wie o tem, że przed samym odjazdem panuje zupełna cisza, wszyscy się dają na swoich miejscach, a na peronie kręci się załadowe kilkanaście osób.

W pośród takiej ciszy, na minucie mome przed odjazdem pociągu, wybiegli z sali bufetowej na peron jakiś młody człowiek i biegając przelotnie stojącymi, przerzucił załadowy krzyż.

— Joachim Miller! Joachim Miller!

Prawie jednocześnie z tym okrzykiem, z okna jednego wagonu, wychyliła się jakaś twarz pucołowata, gdy w tem krzyczący młody człowiek, spozregzsty to, podskoczył do wychylającej się głowy i z całym zamachem ręki, wycisnął na pucołowatej twarzy silny policzek, wołając:

— Masz, galganie!

Równocześnie z odgłosem policzka, dala się słyszeć swistawka i pociąg ruszył w drogę. Dojechał do pierwszej stacji. Z jednego wagonu, wybiegł jak

bomba jakiś mężczyzna, podbiegłszy do naczelnika, zaczął się skarżyć łamany językiem polskim.

— Pan naczelnik udzieli mi ratunku!

— Co ci się stało?

— To się stało, że w biały dzień na kolei robiją...

— Gdzie? Kogo?

— Gdzie? w Warszawie. Kogo? mnie...

— Kto i co panu zrobił?

— Kiedy pociąg miał ruszać z Warszawy, jakiś rozbójnik wpadł na peron i zaczął wrzeszczeć: „Joachim Miller! Joachim Miller!”

— I nie wiedział, co to znaczy, wyjrzałem więc przez okno mojego wagonu i ledwo głowę wychylił, gdy ten, co — krzyknął „Miller!” — przepadł do mnie i uderzył z całych sił w moją głowę i krzyknął tylko: „masz, galganie!”

— Chciałem go chwycić, ale pociąg natychmiast ruszył i wszystko przepadło... Więc ja przyszedł na skargę do pana naczelnika, ja tego nie mogę darować, ja chcę, żeby zrobić poszukiwanie, bo to rozbójstwo, on mnie skrzywdził, on mi ubliżył, on powinien się do kryminali...

— Wszystko to prawda, ale czy pan się nazywasz Miller?

— Niech Bóg broni! Ja się nazywam August Pułke...

— Więc coż to pana może obchodzi?... Gdybyś się pan nazywał Miller, to co innego...

SPIESZY SIĘ DO KAPIELI

— Kasu! — rzekł pan do służącego — idź na dworzec kolei i zobacz, kiedy ostatni pociąg odchodzi!

(Wieczorem.)

— Do diabła, gdzież ty byta przez cały dzień!...

— No, musiałam ogromnie dłu-go czekać! Ale teraz wszystkie pociągi już odeszły!...

PO DRODZE Z KNAJPY

Kawaler, Tyś szczęśliwy!... ja wrócić teraz do mojej zimnej, samotnej izdebki, podczas gdy ciebie czekać wierna, kochana żona czeka!

Zonaty (ze szczerem westchnieniem). Mhm... tak! czekać za drzwiami... zającażona z trzępiską w ręce!

Karykatury z Muchy

Sejm nowy, lecz twarz ta sama

Faszyści i bolszewicy różnią się w teorii ale nie w praktyce.

„Mucha” przeciw paskarzom

Najpierw tak — później tak — a później jna szubienicę

Zbawienne skutki polityki Lloyd George'a

W. Raort.

Miljonówka

(Zdarzenie z roku 1928.)

Pamiętnego dnia sprzedalem primus oraz pewną część bielizny, o której w towarzystwie pań się nie mówi i pełen radości wrzeszcząc udawałem się do ja- ciowianki, aby za otrzymane pieniądze zjeść zupę z dyni, którą w owym czasie zaliczano do naj-wytworniejszego menu.

Własnie deklamowałem się za-pachem zupy przypominającej mi mydliny, zaprawione sacharyną, gdy wpadł mój przyjaciel Kazio, biały jak wyprane prze-sieradło i w samych drzwiach krzyknął, zwrócony w moją stronę: Bó! się Boga człowieka, wy-grałeś miljonówkę!...

— Co, jak, gdzie, kto? — za-pytałem, krztusząc się zupa.

— Ty, ty mało zielenia! Zo-staw zupę i chodź ze mną pro-dko do miasta! Wszystko w mie-scie kipi i wrze z emocji, że Lwów uzyskał swojego milionera. Nie zwlekaj! Chodź! „Wyjcie Po-pularny” wydaje nadzwyczajny dodatek z twoją fotografią. Wi-działem przez twojem mieszkaniem kilka deputacji, a Stefa szuka cię od rana, bo przypomniał sobie, że żadnego człowieka oprócz ciebie nigdy nie ko-chala. Powiadam ci mało zielenia — chwyć się szczęście za no-gi! Chodź!...

Prawie nieprzytomny dałem się wciągnąć za pod ramię przy-jacielowi i wyszedłem na ulicę, — gdzie wszystko wydawało mi się takie jasne, dobre i kochane, że byłbym skłaniał ludzi przechodzą-cych obok nas i Przeczeczu. Jestem milionerem! — myśla-łem, rozkoszując się tem niezna-niem mi dotychczas uczuciem człowieka bogatego, który czuje, że życie uleciało od siebie i ku-pić sobie może wszystko — przez szczęście i doł...

— Zechce nam pan pokazać numer swojej miljonówki, rzeki pan, siedzący za kantorkiem w kasie rządowej.

Pokazałem.

— Zechce laskawy pan złożyć zarazem 25.000 marek na owe sierotki, które wyciągnęły numer pańskiego losu.

Złożyłem.

— A teraz zechce laskawy pan złożyć na przynusową pożyczkę państwową kwotę 235.000 ma-rek 14 fenigów, od kapitału je-dnego miliona.

Oprócz tego złoży laskawy pan 20.000 marek podatku roz-towego.

— Zbytcechem byłoby w tak pięknej chwili pańskiego życia, apelowo do pana o datkę na flotę bałtycką i Białą Krawę, które to instytucje mają u nas swe filje i konto czekowe.

Złożyłem.

Rano przyjąłem kilka deputa-cyj.

— Nie sądzilem, rzekła prze-wodnicząca deputacji „Wszystko dla byłego frontu” — że bogactwo uczyni pana tak małą wyro-zumiałam na niedole naszych żoł-nierzów.

HUMOR I SATYRA

U JEDNEGO Z LEKARZY

(Rozmowa podsłuchana)

— No, co panu jest?

— Chory jestem, panie dokto-rze... Boli mnie coś w okolicach serca... O, tu... tu!

— Apetyt pan masz?

— Mam!

— Sen pan masz?

— Mam!

— Humor pan masz?

— Mam!

— A 5 dolarówkę pan masz?

— Mam!

— No to kładź ją pan i idź do wszystkich diabłów!...

RACHMISTRZ

— Policzyłeś proszka Mačku?

— pyła pan.

— Policzyłem jeno cztery, bo pisał tak biegł, że go nie mógł zrównoważyć.

KUCHARKA O JASNE PANI

Kucharka do pokojówki, obna-wiając swoją panią. I to ma być jasnie wielmożna pani, która u-mie gotować i wtrąca mi się do garczków! Pfuj! Wasy!

— Ale laskawa pani, 25.000 marek to chyba dość!

— Nie omieszkały — rzekła prezesowa, zgarniając pieniądze — naświetliła pana i jego filantropię w miejscowej prasie.

I rzeczywiście, na drugi dzień rano naświetlono mnie bardzo dokładnie w miejscowej prasie.

Wstydzilem się pokazać w mie-scie.

Najsympatyczniejszy epitet, jaki usłyszałem, gdym się na u-licy pokazał, był: Patrzcie, idzie ta swinia!

Chcę jako tako naprawić mi-mo winie wyrządzone, krzywdę pani prezesowej, złożęm na ręce przewodniczącego komitetu miejscowej 100.000 marek.

To nie udośćbrucha jednak roz-goryczeniu na mnie opinii pu-blicznej.

Kilku moich znajomych, pra-stało się ze mną witać, a dwóch najszczęśliwszych przyjaciół ukłó-nęło mi rękę, gdym serdecznie ucieczył się z ich spotkaniem.

Za wszelką cenę postanowiłem się zrehabilitować i w nastę-pnym dniu złożęm na ręce komitetu, zajmującego się wy-dawaniem oznak z napisem: — „Temu co stanął w potrzebie”, kwotę 250.000 marek polskich.

To było już coś! Kilku mo-ich przyjaciół odwiedziło mnie o zmroku i szczerze ubolewało nad chwilowym nieporozumie-niem, wnikłem między mną a społeczeństwem. Obiecali mi je-dnak solennie dokończyć wszelkich starań, aby cała ta afera poszła w zapomnienie.

Naturalnie, że serdecznie by-łem uradowany, mogłem kocha-ćmy przyjaciółmi wygodnił wie-kę pokrzykują, która jednak nie przekroczyła kwoty 50.000 ma-rek polskich.

Nauczony smutnem doświad-czeniem nie wahałem się ani przez chwilę złożyć na ręce de-legacji „Przytulki dla podupa-dłych katarzianów” sumy 20.000 marek polskich.

Również nie mogłem odmówić większych subwencji „Towarystwu Ochrony Śmierci w Zawo-wie”, „Bratniej Pomocy Ludo-wodowych złodziei”, „Narodowej Organizacji Oszczerców”, „Kolu nieletnich matek”, „Związkowi samostojących akuserek”, oraz Komitetowi „Siedmiu dni kwiat-ka w tygodniu”, „Kropki Mleka”, „Ochrony kamieniczników” i „Akademickiej Lidze dla zbierania pestek z czeresni i skórek pomarańczowych”.

Jesli zaznać, że opłacilem jeszcze z wygranej miljonówki 10.000 marek za naukę fox-trota, zjadłem gulasz i przejechałem się kilka razy tramwajem, — to wcale się zdziwie nie będziecie, że po dwóch tygodniach, sprzeda-łem drugą parę bielizny, o któ-rzej w towarzystwie pań się nie mówi, aby zjeść w juddajdaj zupę z dyni, przypominającej mydliny zaprawione sacharyną.

NA WSI

— Jarekowi?

— A co po toż panienki?

— Mać pojechał do Ameryki?

— A jucki.

— Bolesnie pewno było wana się z nim rozstawać?

— Oj, i mówić nie tra.

— Bardzo?

— Jeszcze i teraz bola, bieda, a siniak z twarzy zjeść nie chce.

ZEPSUTA PRZYJEMNOŚĆ

Ojciec: Akurat musisz mnie te-raz budzić. Sniło mi się, że zamo-wilem w knajpie zrazy i służący oświadczają mi, że muszę pocze-kać, bo robią święto, jeszcze chwilę kłómiem zaczekać, a tyś mnie obudziła.

Córka: Należało sobie zaniówić coś gotowego.

NA ULICY

— Wiece szanowna pani nie chce kupić pieska?

— No tak... jałym go wzięła chętnie, ale nie wiem czy się me-mi mówić spodobą...

RZECZY WESOŁE

NIE CIEKAWY

— Więcej nie dasz pan sekcyj-nować się po śmierci?

— Nie — wcale nie jestem cie-kawy.

WARTOŚCIOWA PAMIĄTKA

— Czy zechce pan przyjąć coś wartościowego odmiennie na wieczną pamiątkę?

— Ależ panie, ja nie śmiałyby panna rabować.

— Nie bądź pan taki skromny, panie kochany. Jeszcze sześć cze-pek mi pozostanie, gdy dam panu jedną.

STRONA

Nowy Świat
THE POLISH MORNING WORLD

HUMORU

MUTT I JEFF

Mutt wygrał indyka

BUD FISHER

